

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

1 april 1998

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren John Taylor en Freddy De Vilder –

**tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976
betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 38 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaalt dat de wedde van de voorzitter niet gunstiger mag zijn dan de wedde van de schepenen van de gemeente waar de zetel van het centrum gevestigd is.

Zoals dit het geval is voor de wedde van de burgemeesters en schepenen wordt deze wedde beschouwd als een arbeidsinkomen, zowel voor de fiscale behandeling als voor de cumulatie met vervangingsinkomens zoals het rustpensioen, het conventionele brugpensioen, de werkloosheidsuitkering en de ziekte- of invaliditeitsuitkering.

Om te vermijden dat de betrokkene wegens het verwerven van een wedde als burgemeester of schepenen zijn of haar vervangingsinkomen (of een deel ervan) zou verliezen, werd bij de wet van 28 december 1989 een systeem van weddevermindering ingevoerd dat op overeenkomstige wijze van toepassing is op de voorzitter van het OCMW.

Artikel 19, § 1, vierde lid, van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat de Koning op verzoek van de betrokken burgemeester of schepenen diens wedde kan verminderen als de uitkering ervan tot gevolg heeft dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of vervallen. De praktische regeling is opgenomen in het koninklijk besluit van 23 juli 1990 tot vaststelling van de wijze waarop de in artikel 119, § 1, vierde lid, van de Nieuwe Gemeentewet bedoelde weddevermindering wordt toegestaan aan de burgemeesters en schepenen. Deze regeling is eveneens van toepassing op de voorzitters van de OCMW's, met dien verstande dat de weddevermindering kan worden toegestaan door de bevoegde minister van de gemeenschapsregering.

Deze regeling voldoet echter niet voor heel wat lokale mandatarissen die een vervangingsinkomen genieten ; in vele gevallen worden zij in feite ernstig financieel gesanctioneerd voor hun engagement in de lokale politiek.

Op die manier bestaat geen enkele relatie tussen de geleverde prestaties van de lokale mandataris en de vergoeding die hij of zij daarvoor krijgt. Heel wat OCMW-voorzitters besteden een voltijdse of meer dan een halftijdse dagtaak aan de uitoefening

van hun politiek mandaat voor een vergoeding die nauwelijks voldoet om hun kosten te dekken. Bovendien bestaan onverantwoorde verschilpunten tussen de verschillende regelingen. Een persoon die een rustpensioen geniet kan bijvoorbeeld een lopend mandaat zonder enige cumulbeperking voortzetten, maar dit geldt niet voor de persoon die tijdens zijn mandaat werkloos wordt, op conventioneel brugpensioen wordt gesteld of invalide wordt verklaard.

De huidige financiële regeling zet dan ook een duidelijke rem op de uitoefening van politieke activiteiten door bepaalde categorieën van mensen.

Reeds geruime tijd ligt het wetsvoorstel van oudvolksvertegenwoordiger Paul Breyne tot wijziging van artikel 19 van de Nieuwe Gemeentewet ter bespreking in de commissie Binnenlandse Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Dit voorstel voorziet in een onbeperkte cumulatiemogelijkheid van weddes uit een burgemeesters- of schepenenmandaat met een vervangingsinkomen. Deze weddes zouden niet langer als een arbeidsinkomen worden beschouwd bij de toekenning of de vermindering van een vervangingsinkomen. Het is echter moeilijk gebleken om rond dit voorstel een consensus over de partijgrenzen heen te bereiken. Bovendien kreeg dit voorstel een eerder negatief advies van de Raad van State.

Met dit voorstel van decreet wordt gepoogd om voor de OCMW's, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is om deze aangelegenheid te regelen, een alternatief ter tafel te leggen om een oplossing te vinden voor het steeds acutere probleem van de cumulatie van een wedde van OCMW-voorzitter met een vervangingsinkomen waarmee een belangrijke groep lokale mandatarissen wordt geconfronteerd. Hiermee wordt concreet uitvoering gegeven aan één van de conclusies van de werkgroep-Langendries. Deze luidde dat "mensen die een lokaal publiek mandaat bekleden en leven van een vervangingsinkomen niet financieel mogen worden gesanctioneerd op dat vervangingsinkomen". Een gelijkaardig voorstel met betrekking tot de wedde van burgemeesters en schepenen zou worden ingediend bij het federaal parlement.

Op grond van bovenstaande argumenten wordt voorgesteld een nieuw lid toe te voegen aan artikel 38 van de OCMW-wet waarbij een aanvulling aan de wedde van de voorzitter die geniet van een vervangingsinkomen ten laste wordt gelegd van het betrokken OCMW en waarvan de nadere modaliteiten bij besluit van de Vlaamse regering worden vastgelegd.

Ten slotte kan aangestipt worden dat dit voorstel ten dele kan tegemoetkomen aan de vraag een volwaardig statuut voor mandatarissen uit te werken. De lokale mandataris blijft onder meer verstoken van een statuut dat ingebed is in het gehele stelsel van de sociale zekerheid en heeft geen garanties dat hij bij het beëindigen van zijn mandaat "opnieuw" recht heeft op een vervangingsinkomen.

John TAYLOR

Freddy DE VILDER

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 38 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de wet van 5 augustus 1992, wordt tussen het eerste en het tweede lid het volgende lid ingevoegd :

"Wanneer de voorzitter een vervangingsinkomen geniet, wordt de in het eerste lid bedoelde wedde aangevuld met een door de Vlaamse regering vast te stellen bedrag dat niet hoger kan zijn dan het gederfde vervangingsinkomen. De Vlaamse regering kan de toepassingsmodaliteiten bepalen.".

John TAYLOR

Freddy DE VILDER
